

(047.1)
171-2^I

631.475 (-.914.1)

STENING VOOR BOUWLAND
WILHELMINA
1911

Beknopte beschrijving van de legenda behorende bij de boiencarta

van Walcheren

Rapport no. 17

samengesteld door Ir L.A.H. de Smet en J.M.M. v.d. Broek

Op Walcheren worden de volgende landschappen onderscheiden:

1. Het Oude-land
2. Het Middelland
3. Het Nieuwland
4. De Duinen

Het oorspronkelijke veendek van Walcheren was na de Romeinse tijd onderhevig aan zeetransgressies, waardoor het veenlandschap vanuit een krekensysteem overdekt werd met mariene afzettingen, terwijl de krekensystemen zelf verzandden. Door de inklinking van het veen ontstond een inversie (omkering van het reliëf), waardoor alle terreinen met veen-ondergrond lager kwamen te liggen dan de verzande krekensystemen, waar het veen weggeslagen was. Het hele gebied, waarin deze inversie volledig heeft plaats gehad, wordt Oude-Land of Oudland genoemd. Het omvat die gebieden waar kalkloze poelgronden en oude kleiplaatgronden worden aangetroffen met bijbehorende oude kreekruiggronden.

Latere vormingen vlak vóór of kort na de bedijking deden het Middelland ontstaan, dat die gebieden omvat waar kalkhoudende poelgronden en de bijbehorende jonge kalkrijke en jongere kalkhoudende kreekruiggronden voorkomen in eenzelfde sedimentatiecyclus als in het Oudland. De ontkalking is echter bij de Middellandgronden minder ver voortgeschreden. Het Middelland is dan ook op te vatten als een verjonging van het Oudland met kalkrijke afzettingen. Deze verjonging is het sterkst geweest op plaatsen, waar nieuwe getijde-geulen gevormd werden en daarna dichtslibben met nieuw materiaal. Slechts een laatste strookrest bleef over, omdat door de bedijking de bedding niet geheel kon dichtslibben. Op andere plaatsen had geen complete vernieuwing plaats en hier wordt dan ook geen jonge maar verjongde oude grond aangetroffen. Dit komt tot uiting in de kreekruiggronden, die bij totale vernieuwing een geheel kalkrijk profiel geven (100k), bij gedeeltelijke verjonging een profiel met kalkarme bovengrond en een kalkrijke ondergrond (100r).

De oudere verjongingen uit het Middelland met kalkrijke afzettingen, spe-

CENTRALE LANDBOUWCATALOGUS

0000 0082 2482

NSA 207 180 00

oageel in het westen van Walcheren, die plaats vonden vanuit de Oude-landvelden en waarin de inversie van het landschap nog geheel is opgetreden, vormen het oudere Middelland. Dit oudere Middelland wordt om landschappelijke redenen bij het Oudland gerekend; de grenzen van deze gebieden hebben n.l. een zeer grillig verloop. Alleen de latere Middellandgronden in het oosten van Walcheren, die een enigszins afwijkend karakter hebben, worden tot het Middelland gerekend. Waar het jonge dek zeer dik is, lijken de gronden op die van het Nieuwland. Het Middelland is dus een overgang tussen Oudland en Nieuwland. Op de ene plaats overheerssen de eigenschappen van het Oudland en elders die van het Nieuwland.

Het Nieuwland wijkt sterk af van het oude kernland. Het omvat de jongere polders, die later aangedijkt zijn. Deze polders hebben kalkrijke bovengronden, die in de ondergrond altijd zandiger worden. Het Nieuwland is voor een groot gedeelte ontstaan uit grote zandplaten, waartegen klei is aangeslibd.

Een afzonderlijk landschap vormen de duinen van Walcheren. Deze liggen bijna zonder uitzondering op de jonge zeeklei. Gedeeltelijk hebben deze het achtergelegen landschap overstoven. Deze overstoven gedeelten vormen de vervlogen duinen.

Beschrijving van de bodemtypen van Walcheren

Bij de beschrijvingen van de zwaarte van de grond worden de volgende termen gebruikt:

Zand: minder dan 10% afslibbare delen (kleiner dan 16 μ)

Zeer lichte zavel: 10-15% afslibbare delen

Lichte zavel: 15-25% afslibbare delen

Zavel: 25-35% afslibbare delen

Lichte klei: 35-45% afslibbare delen

Klei en zware klei: meer dan 45% afslibbare delen

De bovengrond is de bovenste 25 à 30 cm

De ondergrond is de laag van 30 - 100 cm

De diepere ondergrond ligt beneden 100 cm

OUDE LANDGRONDEN (MO)

Al deze gronden hebben een kalkloze bouwvoor.

De onderverdeling is naar zwaarte van het profiel en hoogteligging in het terrein.

Oude kreekgronden (MOk) met de lichtste profielen en hoge ligging in het terrein.

Oude poelgronden (MOp), met zware homogene profielen en lage ligging.

Overgangsgronden (MOt), met zware homogene profielen als overgang tussen MOk en MOp.

Oude kleiplaatgronden (MOa), met zware bovenlaag op lichtere kalkrijke ondergrond en hoge ligging in het terrein.

MOk, Oude kreekruiggronden

De typen van deze reeks hebben een kalkloze licht zavelige of zavelige bovengrond met reservekalk op 35-70 cm en een zavelige tot grofzandige ondergrond. Alle profielen liggen hoog in het terrein.

MOk1 Zandige oude kreekruiggrond

Bovengrond licht zavelig (15-25% afslibbare delen) en vaak slempig (lopend). De zandige ondergrond op 40-60 cm is kalkhoudend. Ondergrond vanaf 1 m of meer grofzandig.

Gronden met goede natuurlijke drainage, doch door hun hoge ligging boven het grondwater en zandige ondergrond in de zomer lijdend aan verdroging.

MOk1z Het grove zand van de ondergrond treedt tussen 60-100 cm op.

MOk1zz Het grove zand van de ondergrond komt boven 60 cm voor (zandbaaien).

MOk3 Roestige oude kreekruiggrond

Bovengrond lichtzavelig tot kleiig (20-40% afslibbaar) en vaak lopend. Ondergrond licht zavelig tot zavelig en kalkhoudend op 40-60 cm. Dit type vertoont minder verdroging dan MOk1 door geringere natuurlijke drainage en minder hoge ligging.

MOk3r Bovengrond roestiger dan normaal, waardoor een ongunstige werking ontstaat op de gewassen mede door de grote diepte van de kalk in de ondergrond.

MOk3d Als MOk3 doch met een zware kalkarme stagnerende ondergrond boven
1 m.

M0t Oude overgangsgronden

Deze typen zijn iets lichter en hebben een iets hogere ligging dan de poelgronden. De profielen zijn homogeen en vaak gemoerd.

M0t6 Homogene oude overgangsgrond

Zavelig tot licht kleiig profiel (25-45% afslibbare delen). In de ondergrond soms iets kalkhoudend. Veen uit de ondergrond varieert in diepte van 80-200 cm.

M0t6m Gemoerd type met een lage ligging t.o.v. het grondwater met op geringe diepte reductie (grijze kleur).

M0p Oude poelgronden

Laag liggende gronden met zware homogene profielen op veen, dat vaak weggegraven is (gemoerd).

M0p11 Lage oude poelgrond

Kalkarm kleiig profiel (35-45% afslibbaar)(soms zavelig 25-35% afslibbaar) met dichte kubusachtige structuur en lage ligging t.o.v. het grondwater.

M0p11m Gemoerd type met geheel verwerkt profiel.

M0a Oude kleiplaatgronden

Gronden met zavelige tot lichtkleiige bovengrond; onder de bouwvoor zwaarder en min of meer ondoorlatend; op 60-80 cm lichtzavelig en kalkrijk. Soms komt beneden 1 m een dunne veenlaag voor.

M0a16 Lichte oude kleiplaatgronden

Profiel met zavelige tot lichtkleiige bovengrond op zwaar zavelige tot kleiige en tamelijk ondoorlatende laag van 30-60 cm. Ondergrond licht zavelig en kalkrijk.

MOal6r Als MOal6 doch met een rode kleur van de lichte bovengrond.

MOal6rr Idem, doch met een zeer rode bovengrond.

MOal7 Zware oude kleiplaatgronden

Profielen met zeer dichte en stugge kleifige kalkarme laag van 30-70 cm en soms dikker. Tengevolge van de oorlogsinundatie komt enig kalk voor in het bovenste deel van de bovengrond.

MOal7r Als MOal7 doch met rode bovengrond

MOal7rr Idem, doch met zeer rode bovengrond.

MIDDELLANDGRONDEN (MM)

Bij deze gronden komen meer kalkhoudende en kalkrijke bodestypen voor. Bovendien is er minder zwaarteverschil tussen kreekrug- en poelgronden dan bij de Oude-Landgronden.

Onderverdeling in:

Kreekbeddinggronden (MMb) laag gelegen geulen van niet geheel verlande kreek.

Kalkhoudende kreekruggronden (MMr) hoog gelegen gronden met kalkloze of iets kalkhoudende bovengrond.

Kalkrijke kreekruggronden (MMk) hoog gelegen gronden met kalkrijke bovengrond en goede structuur; gelijkend op Nieuwlandgronden.

Jonge overgangsgronden (MMt), zavelige tot lichtkleifige gronden, vaak met een zware ondergrond van het oppervlak van het Oude-Land.

Jonge poelgronden (MMp) laag gelegen, zwaar kleifige profielen, die vaak gemoerd zijn.

MMb Kreekbeddinggronden

Kalkrijke profielen met goede natuurlijke drainage, naar beneden geleidelijk lichter wordend. Bij een ligging in een hoge kreekrug is de hoogteligging boven het grondwater het gunstigst.

MMba Kreekbedding grond met kleifige bovengrond; bovengrond met ± 35% afslibbare delen.

MMbb Kreekbeddinggrond met zavelige bovengrond; bovengrond met 25-35% afslibbare delen

MMbc Kreekbeddinggrond met licht zavelige bovengrond; bovengrond met 15 - 25% afslibbare delen.

MMr Kalkhoudende jongere kreekruggronden

De bovengrond bevat 20-50% afslibbare delen. Het profiel wordt naar beneden toe eerst iets zwaarder en daarna lichter; de diepere ondergrond is meest zandig. De bouwvoor is kalkloos of zwak kalkhoudend, doch direct onder de bouwvoor treedt kalk op. De ondergrond is kalkrijk. De natuurlijke drainage is minder dan van de kalkrijke stroomruggronden (MMk). De zandige ondergrond komt beneden 1 m voor (behalve bij de typen aangeduid met z en zz.)

Mkr2 Kalkhoudende, jongere kreekruiggrond met licht zavelige bovengrond

Bovengrond met 20-25% afslibbare delen. Profiel naar beneden toe lichter wordend en op 60 cm zandig. Gelijkend op M0kl in landbouwkundige waarde, doch minder slompig.

Mkr2zz Als Mkr2, doch met een grofzandige ondergrond boven 60 cm

Mkr3 Kalkhoudende, kreekruiggrond met zavelige bovengrond

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen, onder de bouwvoor soms iets stijgend, doch naar beneden afnemend. Grofzandige ondergrond vanaf 70 cm. Tamelijk goede doorlatendheid.

Mkr3z Als Mkr3, doch met zandige ondergrond tussen 60-100 cm.

Mkr3zz Idem met zandige ondergrond boven 60 cm

Mkr3d Als Mkr3, doch met een zware kalkarme laag tussen 60-100 cm; deze stoort de waterhuishouding, waardoor een grotere neiging tot slampen optreedt.

Mkr4 Kalkhoudende jongere kreekruiggrond met lichte kleifige bovengrond
Bovengrond met 35-45% afslibbare delen.

Mkr4zz Als Mkr4 doch met zandige ondergrond boven 60 cm

Mkr5 Kalkhoudende, jongere kreekruiggrond met kleifige bovengrond

Bovengrond met meer dan 45% afslibbare delen. Matige doorlatendheid, soms iets slompig.

Mk Kalkrijke jonge kreekruiggronden

Het gehele profiel van de jonge kreekruiggronden is kalkrijk; ook in de bouwvoor is bijna steeds een reserve aan kalk aanwezig. Bovengrond variërend van licht zavelig tot kleifig, onder de bouwvoor neemt de grond iets in zwaarte toe om verder naar beneden lichter te worden (licht zavelig tot zandig). De diepere ondergrond is steeds veenloos. Alle typen zijn goed doorlatend met een hoge tot middelhoge ligging. Onderverdeling naar de zwaarte van de bovengrond:

Mk2 Kalkrijke jonge kreekruiggrond met licht zavelige bovengrond

Bovengrond bevat 20-25% afslibbare delen. Op 60 cm is het profiel zandig. Gelijkend op M0kl en Mkr2 wat droogtegevoeligheid betreft, doch iets minder slompig.

Mk2zz Als Mk2, doch met zandige ondergrond boven 60 cm.

Mk3 Kalkrijke jonge kreekruiggrond met zavelige bovengrond

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen (meest 30-35%). Zandige ondergrond beneden 70 cm.

Mk3z Als Mk3 doch met zandige ondergrond op 50-70 cm en meest iets lichtere bouwvoor (25-30% afslibbare delen).

Mk3zz Idem; zandige ondergrond boven 50 cm.

Mk3d Als Mk3, doch met zware ondergrond.

MMk4 Kalkrijke jonge kreekruggrond met licht kleiige bovengrond

Bovengrond bevat 35-45% afslibbare delen. Zandige ondergrond beneden 1 m.

MMk4z Als MMk4, doch met zandige of licht zavelige ondergrond op 60-90 cm.

MMk5 Kalkrijke, jonge kreekruggrond met kleiige bovengrond

Bovengrond met meer dan 45% afslibbare delen. Zandige ondergrond beneden 1 m.

MMt Jonge overgangsgronden

MMt3 Homogene jonge overgangsgrond. Zavelige of licht kleiige profielen; ondergrond iets zwaarder dan de bouwvoor. Bouwvoor meest iets kalkhoudend of kalkrijk, daaronder reeds snel reserve-kalk. Matig doorluchtende gronden.

MMp Jonge poelgronden

Kleiige profielen, doch in tegenstelling met de oude poelgronden (MOp) kalkhoudend en gemiddeld iets hoger gelegen. De bouwvoor is steeds ontkalkt, doch op enige diepte komt reserve-kalk voor. Onderverdeling naar kalkgehalte.

MMpl Kalkhoudende jonge poelgrond

Kleiig profiel met iets lichtere bovengrond, die vaak slepend is.

MMplm Als MMpl, doch gemoerd met slechte ontwatering

MMp2 Zwak kalkhoudende jonge poelgrond

Homogeen kleiig profiel met veen op 80-150 cm diepte.

MMp2m Als MMp2, doch gemoerd met geheel verwerkt profiel en lagere ligging boven het brakke grondwater.

NEUWLANDGRONDEN (MN)

In het Nieuwland komen nagenoeg alleen kalkrijke bodentypen voor. Men onderscheidt in het Nieuwland:

Hoge plaatgronden (MNk) zijn de hoogst gelegen gronden in een Nieuwlandpolder

Schorgronden (MNs) zijn middelhoog gelegen.

Slikgronden (MNI) zijn laag gelegen

Kreekbeddinggronden (MNb) zijn de laagst gelegen gronden met last van verzilting door het brakke grondwater. De oppervlakte is slechts gering.

Van deze reeksen hebben alleen de schorgronden dikke zavel- of kleidekken.

De onderverdeling in typen is gebaseerd op zwaarteverschillen van de diverse lagen.

MNs Schorgronden

De profielen worden naar beneden toe geleidelijk lichter en worden eerst op grotere diepte grofzandig. Zij lijken daarbij op de kalkrijke jonge kreekruggronden zonder grofzandstoringen. (Mlk) De natuurlijke drainage is goed.

MNs2 Kleifige schorgrond, naar beneden iets lichter wordend

Tot 1 m een vrij homogeen profiel, daarna snel lichter wordend.

MNs5 Licht kleifige schorgrond, naar beneden iets lichter wordend

Groter verschil in zwaarte tussen onder- en bovengrond dan bij het vorige type.

MNs10 Zavelige schorgrond, naar beneden iets lichter wordend

Op 1 m diepte reeds fijnzandig zavelig.

MNs15 Licht zavelige schorgrond, naar beneden iets lichter wordend

Ondergrond op 1 m licht zavelig

Toevoegingen: z' zandondergrond tussen 80-100 cm

z'' storende zandlagen (zandvlagen) onder de bouwvoor.

MNk Hoge plaatgronden

Hoewel de hoogteverschillen van deze gronden niet zo groot zijn als tussen de oude kreekrug- en oude poelgronden, liggen ze toch nog 0.5-1 m boven hun omgeving. De ondiep liggende ondergrond is grofzandig. Ze zijn dan ook te vergelijken met kalkrijke kreekruggronden met grofzandige ondergrond (Mlk..z). Alle typen zijn droogtegevoelig, vooral als de bovengrond dun is. De onderverdeling is naar zwaarte en dikte van de bovengrond.

MNk1 Licht zavelige hoge plaatgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grofzand: Bovengrond 20-25% afslibbare delen.

MNk2 Licht zavelige hoge plaatgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand. Bovengrond 15-20% afslibbare delen. Deze gronden vormen de hoogste delen van de "hoge plaat".

MNk4 Zeer licht zavelige hoge plaatgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand.

Bovengrond met nauwelijks 10% afslibbare delen; labiele structuur met stuif- en slempgevaar.

MNk5 Zeer licht zavelige hoge plaatgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand.

Bovengrond met nauwelijks 10% afslibbare delen.

MNk7 Zavelige hoge plaatgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen.

MNk8 Zavelige hoge plaatgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen.

MNk8a Overgeslibde zavelige hoge plaatgrond, beneden 80 cm overgaand in grof zand

De bovengrond heeft voldoende dikte om droogteresistent te zijn.

MNk9 Licht kleiige hoge plaatgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 35-45% afslibbare delen. Het hoogteverschil met de omgeving is bij dit type geringer dan bij de voorgaande typen.

MNk10 Licht kleiige hoge plaatgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 35-45% afslibbare delen.

MNk11 Kleiige hoge plaatgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met meer dan 45% afslibbare delen. Het hoogteverschil met de omgeving is maar zeer gering.

MNk12 Kleiige hoge plaatgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met meer dan 45% afslibbare delen. Ondanks de dikkere bovengrond en het geringe hoogteverschil met de omgeving is dit profiel nog droogtegevoelig.

MN1 Slikgronden

Van deze gronden komt de profielbouw overeen met die van de hoge plaatgronden, doch door hun lage ligging t.o.v. de sechor-gronden kan het watertekort van deze gronden aangevuld worden vanuit het grondwater. Slechts als het grondwater te diep staat, zijn deze gronden te droog, vooral bij dunnere kleidekken.

MN11 Hoog opgeslibde lichte kleislikgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand

Bovengrond van goede hoedanigheid met 35-45% afslibbare delen.

MN12 Hoog opgeslibde zavelislikgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand

Bovengrond van goede kwaliteit met 25-35% afslibbare delen.

MN13 Hoog opgeslibde lichte zavelislikgrond, tussen 60-80 cm overgaand in grof zand.

Bovengrond met 15-25% afslibbare delen

MN15 Matig opgeslibde lichte kleislikgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 35-45% afslibbare delen.

MN16 Matig opgeslibde zavelislikgrond, boven 60 cm overgaand in grof zand

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen.

MN17 Matig opgeslibde lichte zavelstikgrond, boven 60 cm overgaand in
grof zand

Bovengrond met 15-25% afslibbare delen.

MNb Kreekbeddinggronden

Laag gelegen gronden, echter van geringe oppervlakte.

MNb1 Gereduceerde laaggelegen kreekbeddinggrond

Zwaarte van het profiel zeer wisselend, doch van secundair belang, daar de reductie op geringe diepte optreedt en de verzilting meest sterk is.

MNb2 Hoger gelegen kreekbeddinggrond

De oxydatie-reductiegrens ligt beneden 50 cm, waardoor geen verzilting optreedt. De onderverdeling is naar de zwaarte in:

MNb2a Hoger gelegen kreekbeddinggrond met kleifige bovengrond

Bovengrond met 35-45% afslibbare delen.

MNb2b Hoger gelegen kreekbeddinggrond met zavelige bovengrond

Bovengrond met 25-35% afslibbare delen.

MNb2c Hoger gelegen kreekbeddinggrond met licht zavelige bovengrond

Bovengrond met 15-25% afslibbare delen.

Korte beschrijving van de voornaamste onderdelen van de
verschillende landschappen

Het Oudland, waarbij gerekend het oudere Middelland, omvat die gebieden, waarin de inversie van het landschap volledig heeft plaats gevonden.

A. De bredere kreekruggen. Deze nemen ongeveer 15% van de oppervlakte van het eiland in. Zij zijn alle zandig en veenloos en steken hoog boven de omgeving uit (0,50 - 2 m), vooral in vergelijking bij de gemoerde poelgronden. Door het hoogteverschil ontstaan in de ruggen zoetwaterreservoirs. Lage grondwaterstanden in deze ruggen, kunnen aanleiding geven tot verdroging.

De bredere kreekruggen laten zich bodemkundig onderverdelen in:

- a. de oude ruggen, die lichtzavelige kalkarme bovengronden hebben en naar beneden toe vrij snel zandiger worden (MOK);
- b. de ruggen, die afgedekt zijn met een laag poelgrondachtig materiaal (MOa);
- c. de jonge ruggen met kalkrijke zware bovengrond (MMK);
- d. de jongere ruggen met kalkhoudende bovengrond (Mtr).

De laatste twee hoofdtypen of reeksen behoren tot de Middellandgronden. De jongere kalkhoudende ruggen (Mtr) zijn minder hoog dan de drie andere reeksen.

B. De poelgebieden. Deze vertonen een zeer wisselend beeld als gevolg van de aanwezigheid van kleinere zijtakken van de brede primaire kreekruggen. Bij ieder poelgebied is het aantal en de grootte van deze ruggetjes belangrijk. De bodemreeksen zijn sterk wisselend van al of niet gemoerde poelgrond via overgangsgrond naar kreekruggrond, die diep ontkalkt tot kalkrijk kan zijn. Het geheel is dus sterk heterogeen. De eigenlijke poelgronden bestaan uit zware klei, die stugger en zwaarder wordt op grotere afstand van de kreek. Gemoerde poelgronden zijn niet zo stug als ongemoerde, doch door hun lagere ligging is het gevaar voor zoutschade groter.

In het algemeen geldt, dat de poelgronden die het verzet van de verjongingen verwijderd zijn de dunste grasscde hebben, wat op slechte kwaliteit van de grond wijst.

C. De oude kleinplaatgronden. Deze gronden worden in noordelijk Walcheren ge-

vanen, waar ze tussen kreekkruggen gelegen zijn. Ze onderscheiden zich van normale pool- en overgangsgronden (MOp en MOt) door hun hogere ligging en egaler oppervlak, terwijl de profielopbouw anders is. Vooral met betrekking tot de waterhuishouding hangt de kwaliteit van deze kleiplaatgronden sterk af van de zwaarte en dichtheid van de bovengrond, minder van de dikte van het kleipakket. Vaak is de bovengrond roodbruin. Langs de randen van het verjongingsgebied wordt de kleur van de grond spoedig grijzer en de kwaliteit beter.

Het Middelland maakte oorspronkelijk deel uit van het Oude-land. De aantasting van het landschap, die de jongere middellandgronden deed ontstaan, vond plaats aan de gehele oostrand van het eiland, dus daar, waar het land niet door duinen tegen de zee beschermd was. Over het gehele gebied werd jong materiaal afgezet, het meest op de poolgronden en overgangsgronden, die niet te ver van de kreek lagen. Zeer sterke verjonging van oude kreek door zavelig materiaal deed nieuwe gronden ontstaan (jonge kreekkruggen, MKk).

Ook de dikke dekken op pool- en overgangsgronden gaven aanleiding tot nieuwe bodemrassen (MOp en MOt). Dicht bij de zeulen zijn de overgangsgronden het dikst, het lichtst en kalkhoudend. Op grotere afstand ligt het Oude-land ondieper, waardoor de waterhuishouding wordt gestoord. De jonge poolgronden zijn kalkarm, er is weinig gemoerd. Het Middelland is als een natuurlijke hogere reed op het eiland terug te vinden.

Het Nieuwland in het noorden en oosten van Walcheren is ontstaan door aanslibbing van klei op grote zandplaten. De kernen van de oude zandplaten behoren tot de hoogste gronden (hoge plaatgronden). De gronden, die er tegenaan aanslibden zijn, zijn schoongronden, terwijl de laagste en niet zo sterk opgeslibde delen slikgronden geven.

In het Nieuwland komen op korte afstand geen grote hoogteverschillen voor, terwijl de percelen ook trawelijk egaal zijn. De gronden met de dikste en zwaarste zavelleag (schoongronden, MS) bezitten de hoogste waarde. Door hun lagere ligging zijn de slikgronden (ML) nog zeer goed te noemen.